

dobbeltsporet Jernbane herfra over Haling til Randers“, og nu er den højtærede Minister bange for, at dette skal betyde, at man kræver, at den nye Jernbane skal gaa ud tæt ved Lystrup Station. Dette er imidlertid ikke Flertallets Mening, men Meningen er, at den nye Jernbane skal gaa ud saa nær ved Lystrup Station, som det er teknisk og økonomisk og driftsmæssig forsvarligt.

Foss: Den højtærede Trafikminister har atter ved denne Lejlighed anbragt mig paa Forundringsstolen og undrede sig over, hvad det kunde være, der bevirkede mine tekniske Tvivl i et Spørgsmaal som det foreliggende. Den højtærede Trafikminister har henvist til, at jeg er Medlem af Ingeniørforeningen. Det er rigtigt; jeg har ogsaa haft den Ære at være Formand for Ingeniørforeningen. Men jeg kunde maaske gaa ud fra, at Forskellen mellem den højtærede Minister og mig i dette Spørgsmaal er, at den højtærede Minister kommer noget lettere til sin tekniske Viden, end det har været mig muligt gennem Livet, og jo lettere man kommer til sin Viden, jo mindre Lejlighed man har til at trænge ind i Problemerne, des lettere er det som bekendt at træffe en Afgørelse. Imidlertid har det jo ikke været saa aldeles afgjort let for den højtærede Minister, som først har stillet Forslag om en enkeltsporet lav Bro og nu, endskønt han siger, at det hele Spørgsmaal har været Genstand for Debat gennem saa mange Aar, at man dog maatte have klarat sine Begreber, alligevel har tiltraadt et derfra ganske afvigende Forslag, en Bro, der ikke er af Jern, men af Jernbeton, en Bro, der ikke har bevægeligt Midtstykke, men er en fast Bro, og en Bro, der ikke er en Lavbro, men en Højbro. Naar den højtærede Minister under Sagens Behandling saa hurtigt har kunnet skifte fra det ene til det andet, maa han ikke undre sig over, at jeg kunde ønske og anbefale, at Valget mellem en Højbro og en Tunnel gøres til Genstand for fornyet Overvejelse, idet der ikke i, hvad der her er passeret, er Sikkerhed for, at den højtærede Minister ikke næste Gang, Sagen kommer for, maaske skifter over til Tunnelen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg kan takke den ærede Ordfører for Bemærkningen om den nye Bane fra Aarhus til Randers. Efter den ærede Ordførers Bemærkning gaar jeg

ud fra, at det vil være let at opnaa Enighed om dette Spørgsmaal.

Til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) skal jeg tillade mig at sige, at jeg tror, der er Grund til at fastholde den Forundring, jeg har udtalt over, at det ærede Medlem ikke er naaet til noget endeligt Standpunkt i denne Sag. Hvorvidt man vil have en Bro over Storstrømmen eller en Tunnel, er naturligvis et Spørgsmaal, som kan diskuteres; men det, jeg nærmest bebrejder det ærede Medlem, er, at han ikke har taget Stilling til dette Spørgsmaal, som sikkert for ham har foreligget i en lang Aarrække paa en saadan Maade, at han havde al Grund til at tage Stilling dertil. Jeg mindes en Aften i Ingeniørforeningen — derfor fremdrog jeg denne ansete Forening i denne Forbindelse —, hvor man fra saa at sige alle Sider stærkt bebrejdede den danske Rigsdag og Regering, at den ikke var naaet til en Gang at tage Stilling til Spørgsmaalet om en fast Forbindelse mellem Sjælland og Falster. Jeg antog, at det var Udtryk for alle sagkyndiges Anskuelse om denne Sag, at der burde bygges en Bro imellem Sjælland og Falster til Begunstigelse af Jernbanetrafikken, og jeg mente, at ogsaa det ærede Medlem var enig deri. Jeg tror, at den Stilling, som det ærede Medlem nu har indtaget til Sagen, vil forbyse lige saa meget i mange Kredse her i Landet, som den har forbyset mig. Hvis det ærede Medlem saa endda sagde: Jeg mener nu, at vi skal have en Tunnel, saa kunde man jo ogsaa drøfte det.

Der er ikke noget uforklarligt i, at jeg under Sagens Behandling — som det ærede Medlem — har skiftet Standpunkt med Hensyn til den Bro, der er Tale om. Jeg har foreslaaet en Bro, om hvilken jeg har kunnet sige og fremdeles fastholder, at det er den, som i rent trafikmæssig Henseende er den bedste, og om hvilken jeg tillige har kunnet sige, at det er den billigste, idet jeg med Rette har ment at burde lægge Vægt paa ikke at foreslaa mere til saadanne Foranstaltninger, end hvad der maatte anses for højst nødvendigt. Nu viser det sig, at man fra Flertallets Side ikke nærer saa store Betæneligheder ved den økonomiske Side af Sagen, at man derfor vil gaa over til et Projekt, som afværger den Modstand, som Foranstaltningen har mødt fra Skibsfartens Side. Jeg kan ikke se, at der er nogen Skiften Standpunkt i at tiltræde dette For-